



# CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

## NABÁDÁNÍ

14. srpna 2016

### ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH,  
ANGLIE

ČTENÍ: 1. KRÁLOVSKÁ 9; JEREMJÁŠ 35; MAREK 9

### Čteme, abychom našli poselství

Moje žena a já žijeme blízko moře v anglickém Devonu. Přibližně před rokem jsme šli na procházku nedaleko místa, kde žijeme, podél pobřeží v Dartmouthu. Byl krásný slunečný den. Zastavili jsme se na oběd na louce s výhledem na moře a užasli jsme nad hejnem bílých motýlů s modrou skvrnou na křídlech, kteří poletovali z jedné rostliny jetele na druhou a sáli z nich nektar. Celkem jich bylo snad sto; tak velké motýlí hejno se v Anglii jen tak nevidí. Připomnělo mi to, že i my se svým způsobem podobáme motýlům a jinému hmyzu. Stejně jako oni přelétají v rozmezí několika vteřin z jedné rostliny na druhou, můžeme pozorovat, že i naše pozornost přelétá z jedné zajímavé věci na druhou. Naše mysl je jako motýl. Domnívám se, že jsem schopen to pozorovat sám na sobě. Často se přistihnu, že se snažím dělat několik věcí najednou, nebo něco čtu a moje mysl se přitom toulá jinde, přebíhající od jednoho podnětu ke druhému. Moje mysl je ve skutečnosti jinde.

Toto zakouším i tehdy, kdy si pro sebe čtu Bibli, a možná se s tímto problémem potýkají i ti, kdo čtou kázání podobná tomuto. Uklidňuje mě, že se mi to nestává jen tehdy, když čtu Bibli, ale například i tehdy, když čtu zprávu komise o práci, kterou se zabývám. Nechám se snadno vytrhnout ze soustředění; když jsem tyto své myšlenky sdílel s ostatními, zjistil jsem, že se jedná o problém, který se týká nás všech. Co s tím tedy můžeme dělat? Možná jste si před přečtením této úvahy právě přečetli jednu nebo dvě kapitoly z Bible – co si z nich pamatujete? Byli jste se schopni soustředit, nebo byla vaše mysl rozptýlená? Naše myšlenky se snadno začnou toulat jako motýli přelétávající z jedné květiny na druhou – přemýšlíme o tom, co budeme dělat později, o jídle, které nás čeká, o návštěvě přátel, o rozhovoru, který jsme nedávno s někým vedli. Všechny tyto myšlenky se nám nahrnou do mysli. V současné době to řeším tak, že se snažím zajistit, abych měl vyhrazený čas, kdy mě při čtení Bible pravděpodobně nebude nic rušit, abych se mohl soustředit na její poselství a našel v něm myšlenku, která mi bude po celý den oporou. Žalmista nás vybízí: „*Ztiš se před Hospodinem a čekej na něj*“ (**Žalm 37:7**) a „*Dost už! Uznejte, že já jsem Bůh. Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi*“ (**Žalm 46:10**).

Musíme se zastavit a ztišit. Pokud tento princip uplatníme v našem životě v Kristu, je nesmírně důležité právě to, co si myslíme a co děláme v přítomném okamžiku. Minulost je minulost a my jsme závislí na Boží milosti ohledně oněch věcí, o nichž víme, že jsme se v nich prohřešili a za něž se stydíme; zároveň netušíme, co pro nás chystá budoucnost. Plány jsou v pořádku, ale jak říká Jakub,

„Dnes nebo zítra půjdeme do toho a toho města, zůstaneme tam rok, budeme obchodovat a vydělávat. vy přece nevíte, co bude zítra! Co je váš život? Jste jako pára, která se na okamžik ukáže a potom zmizí! Raději byste měli říkat: „Bude-li Pán chtít, budeme naživu a uděláme to neb ono“ (**Jakub 4:13-15**).

Pokud má něco nějakou váhu, jsou to naše myšlenky a skutky, které právě činíme – soustředme se tedy na přítomnou chvíli. Například, pokud čtete Boží slovo, snažte se zůstat soustředění a vyzískat z něj něco, co by podpořilo váš život v Ježíši. Před dlouhou dobou mi někdo dal velice užitečnou radu, kterou s vámi chci sdílet jako základ tohoto kázání. Kdykoliv čteme nějakou kapitolu z Bible, naším cílem by mělo být snažit se odnést si nějakou pozitivní myšlenku, která by nám pomohla v našem každodenním životě. V průběhu čtení tedy hledám klíčový verš dané kapitoly, a to mi pomáhá udržovat pozornost. Když zjistím, že má mysl začala bloudit, rychle prolétnu kapitolu, abych identifikoval hlavní poselství toho, co jsem přečetl. Cituji Žalmistu: „*Jak jsem si tvůj Zákon zamiloval! Každý den o něm přemýšlím. Nad nepřátele mě činí moudřejším tvá přikázání, navěky jsou moje. Jsem prozíravější než všichni moji učitelé, neboť přemýšlím o tvých svědectvích*“ (**Žalm 119**). Jaké poselství si odneseme z každého z našich dnešních čtení, pokud bychom se nad nimi zamysleli tímto způsobem? Můžeme v nich najít téma, které je spojuje a které nás povzbudí v naší víře?

**1.Královská 9** S touto kapitolou se ocitáme ve dvacátém roce Šalomounovy vlády; je psána ve znamení změny. Hlavní budovatelská práce je u konce. Stavba chrámu trvala sedm let (**1. Královská 6:38**) a stavba Šalomounova vlastního příbytku téměř dvakrát tak dlouho, třináct let (**1. Královská 7:1**). Chrám ve skutečnosti nebyl na konci sedmého roku zcela dostavěn, neboť ještě musely být dokončeny interiéry a zahájeny bohoslužby (**7:51**). Po dvacátém roce vlády byl chrám odevzdán Bohu, jak bylo zaznamenáno v kapitole 8, a Šalomoun prosí Boha a požehnání pro svůj lid. Bůh ve své odpovědi, jako na mnoha místech v písmu, před Šalomouna a jeho lid stává jednoduchou volbu. „*Vyslyšel jsem tvou modlitbu.*“ Chce však, aby lidé poslouchali, co musí udělat pro to, aby si získali jeho požehnání.

Bůh má ohledně chrámu jasno – navěky tam zanesl své jméno a jeho oči a srdce na něm neustále spočívají. Zatímco přijde někdo, kdo bude navěky sedět na jeho trůně, Šalomoun a Izrael musí kráčet před Bohem, jako to činil David, jeho otec, pokud mají být součástí jeho království. David byl považován za bezúhonného a charakterního člověka, který následoval Boží příkazy, i přes všechna svá selhání a hříchy. Bůh jasně říká, že lid zavrhne, pokud se ten od něj odvrátí. Tato kapitola zachycuje změnu, protože od tohoto okamžiku se Šalomoun vydává na cestu destrukce, nehledě na to, co si vyslechl. Nebyl schopen naslouchat slovu Božímu. Jeho dynastie nakonec propadne zkáze kvůli své neposlušnosti.

Bůh se nyní nezaměřuje na fyzickou stavbu, ale na lidi: „*Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové*

*a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu. V něm jste i vy společně budováni v duchovní příbytek Boží“ (Efezským 2:19-22).* Stejně jako v případě fyzického chrámu na nás nyní spočívají Boží oči a jeho srdce je s námi. Chce, abychom byli v jeho království, chce nás zahrnout požehnáním. Chce, abychom mu naslouchali a abychom se chovali tak, jak se to od nás očekává, abychom před ním věrně kráčeli. V Šalomounovi máme příklad toho, co nemáme dělat. Začal pln nadšení, s modlitbou, a byl moudrým vůdcem. Nakonec se však obrátil proti Bohu.

**Jeremjáš 35** V této kapitole se setkáváme s proroctvím. Rekábejci byli nomádský kmen náležející ke kaitům. Přišli do Jeruzaléma z nutnosti v důsledku babylonské invaze. Jejich předek složil slib, že nebudou pít víno a nebudou stavět domy a obhospodařovat pole, nýbrž budou žít ve stanech. Rekábejci tento slib dodržovali, následující příkaz svých předků, a Jeremjáš je nedokázal přemluvit, aby tak nečinili. Použil jejich věrné dodržování slibu jako protiklad k Jidášově neschopnosti naslouchat Bohu a plnit jeho příkazy. *„Toto praví Hospodin zástupů, Bůh Izraele: ...Což nepřijmete napomenutí a neuposlechnete mých slov? ... A já jsem k vám mluvil, nepřetržitě jsem mluvil, ale vy jste mě neposlouchali“ (Jeremjáš 35:13-14).* Nedokázali k němu naklonit své ucho, naslouchat mu a jednat podle toho, co slyšeli.

Podobenství o rozséváči hovoří o naslouchání – *„U koho bylo zaseto do dobré země, to je ten, kdo slovo slyší i chápe a přináší úrodu, jeden stonásobnou, druhý šedesátinásobnou, třetí třicetinásobnou“ (Matouš 13:23).* Slyšeli jsme evangelijní zvěst, dobrou zprávu o Království, *„podle slova však také jednejme, nebuďme jen posluchači,“* jak nás nabádá Jakub. *„Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky“ (Jakub 1:22-25).*

**Marek 9** Naše čtení z Nového zákona rovněž skrývá poselství ohledně naslouchání. Když byl Ježíš proměněn, Bůh promluvil ke svému Synu takto: *„Toto jest můj milovaný Syn, toho poslouvejte“ (Marek 9:7).* Petr o této hluboké zkušenosti píše: *„Zvěstovali jsme vám moc a slavný příchod našeho Pána Ježíše Krista jako očiti svědkové jeho velebnosti... A tento hlas, který vyšel z nebe, jsme my slyšeli, když jsme s ním byli na svaté hoře“ (2. Petrův 1:16-18).* Peter naslouchal a uslyšel poselství. Není pochyb o tom, že jim Bůh zvláště zdůrazňoval potřebu naslouchat tomu, o čem jim následně měl vyprávět Ježíš, což Petr pochopil až tehdy, když oslovil lidi v den Letnic. Když sestoupili s hory, Ježíš hovořil o své nadcházející smrti a zmrtvýchvstání (**Marek 9:9, 12, 31**). Hovořil o významu služby – *„Kdo chce být první, buď ze všech poslední a služebník všech“ (Marek 9:35)* a *„Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si dal sloužit, ale aby sloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé“ (Marek 10:45).* To bylo poselství, jemuž potřebovali naslouchat, poselství o tom, jak Bůh přinese spásu těm, kdo se k němu obrátí ve víře. *„Ať tedy všechn Izrael s jistotou ví, že toho Ježíše, kterého vy jste*

ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem. Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratři? Petr jim odpověděl: „Obráťte se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého“ (Skutky 2:36-38). Ti, kdo obdrželi slovo, byli pokřtěni, stejně jako jsme i my, kdo se nyní chystáme připomenout si Ježíšovu oběť při lámání chleba a pití vína, byli pokřtěni do jeho jména. I my jsme poslechli Ježíšovo volání, odpověděli jsme na poselství Božího slova a snažíme se mu sloužit tím, že tomuto slovu nasloucháme a každý den jej používáme v našem životě.

Stejně jako motýli, kteří sají nektar z mnoha květin na poli, i my se můžeme cítit přitahováni mnoha podněty. Snadno se necháme vyrušit, a to tehdy, když čteme Boží slovo. Když však čteme písmo, abychom našli poselství, které nám pomůže udržet si naši víru, pak je pravděpodobné, že si zachováme pozornost. Dnešní čtení spojovalo společné téma – potřeba naslouchat Božímu slovu. Šalomoun se mohl rozhodnout, že bude naslouchat a věrně následovat Boha, Jeremjáš nás upozornil na způsob, jakým Rekábejci poslouchali své předky v protikladu k lidem z Jeruzaléma, kteří nenaklonili své ucho poselství, které jim zvěstoval. Bůh nás žádá o to, abychom naslouchali Ježíšovi a jeho poselství uskutečňovali ve svém životě. „Kdo má uši, slyš“ (Matouš 11:15).

Požehnané jsou oči, které vidí živoucí cestu, abychom získali nádhernou odměnu věčných dní.

Požehnané jsou uši, které slyší hlas Ducha a nepropadají strachu těla, nýbrž se radují v Boží lásce.

Požehnaný je člověk, který zná onen radostný hlas – nádherný plán spásy; vždy má všeho hojnost.

**Hymnus 354 (281)**

**Bratr Paul Lucas: Teignmouth, VB 14.08.16**